

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **R. P.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Pavlasem
se sídlem Na Sadech 4/3, České Budějovice

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
se sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4

za účasti: **M. P.**
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Hanou Kuncovou
se sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal toho, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve vykázání žalobce ze společného obydlí se zúčastněnou osobou (jeho manželkou) dne 8. 9. 2023 v 15:13 hod., úřední záznam č. j. KRPA-302931/ČJ-2023-001410 (č. j. KRPA-302332-14/PŘ-2023-001410), ve spojení s posouzením námitek žalobce proti vykázání ze strany žalovaného ze dne 14. 9. 2023, č. j. KRPA-305706-/ČJ-2023-0000PZ, byl nezákonný.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že vykázání nebylo nijak odůvodněno, pročez nelze posoudit, zda bylo učiněno v souladu se zákonem. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39. Podle interních směrnic Policie ČR musí úřední záznam o vykázání minimálně obsahovat: (i) podrobný popis posledního incidentu, ke kterému byla policie přivolána; (ii) popis vztahu mezi ohroženou a násilnou osobou ve vztahu k soužití ve společném obydlí; (iii) popis chování násilné osoby směrem k ohrožené osobě se zdůvodněním rozdělení rolí; (iv) popis minulosti ve vztahu mezi násilnou a ohroženou osobou; (v) popis konkrétních rizikových faktorů za pomoci SARA DN; (vi) zda byly incidentům přítomny děti a zda byly napadeny či ohroženy jednáním násilné osoby; (vii) výsledky šetření, které bylo provedeno se svědky; (viii) jak se ke svému jednání vyjádřila násilná osoba; (ix) jak je dále šetřeno protiprávní jednání násilné osoby.
3. Kromě toho musí úřední záznam o vykázání obsahovat rozbor a hodnocení zjištění ze strany policisty, musí být definována a odůvodněna bezprostřední hrozba a úvaha policisty, že ohrožené osobě hrozí ze strany násilné osoby nebezpečný útok (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81, a ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18). Žalovaný v posouzení námitek proti vykázání sám uvádí, že úřední záznam o vykázání neobsahuje popis zjištěného stavu věci, leč toto pochybení nemá dle žalovaného vliv na vykázání, s čímž žalobce nesouhlasil.
4. Vykázání přitom bylo nejen nepřezkoumatelné, ale i nezákonné, poněvadž policista nezjistil a neprověřil podstatné okolnosti případu. Byť je institut vykázání jakýmsi předběžným opatřením, jedná se o významný zásah do soukromého a rodinného života, tudíž je třeba určitého zjednodušeného dokazování. Správní orgán sice musí reagovat bezprostředně, zjištění opatřuje zpravidla v časové tísní, jeho jednání však nesmí vykazovat známky libovůle. V projednávaném případě se ovšem policista zřejmě spokojil s vyjádřením zúčastněné osoby a vykázání se opírá jen o domněnky, což odporuje judikatuře a doktríně. O jiném důkazním prostředku se v úředním záznamu o vykázání nehovoří.
5. Žalobce podal své vysvětlení celé situace do úředního záznamu ze dne 8. 9. 2023, přičemž přiznal, že zúčastněnou osobu jednou uhodil otevřenou dlaní do obličeje, ale svého jednání upřímně lituje a nikdy předtím se ničeho podobného nedopustil. Žalobce nepovažoval své chování za správné, ale vše je nutno vidět a vykládat v souvislostech. Zúčastněná osoba žalobci odpoledne v den vykázání na telefonický dotaz sdělila, že zraněná není. Žalobce neměl ani tušení, že se uvažuje o jeho vykázání z domu, jinak by mnohé detailněji vysvětlil. Nebyla mu dána možnost se k tomuto vyjádřit, přičemž není zřejmé, zda policista věděl o vysvětlení žalobce. Stejně tak nebyl dosud žalobce seznámen s tím, co o incidentu či o jejich

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

vztahu řekla žalovanému zúčastněná osoba. V posouzení námitek proti vykázání se sice uvádí, že policisté na místě vytěžili i sousedy, avšak není zmíněno, co policisté zjistili.

6. Žalobce konstatoval, že z interních dokumentů Policie ČR, odborné literatury a judikatury vyplývá, že pro závěr o domácím násilí musí být naplněny 4 atributy: opakovanost, postupný nárůst intenzity, jasně rozdělené role pachatele a oběti a konečně soukromí. Žalobce byl přesvědčen, že v jeho případě nebyl naplněn ani jeden znak, snad s výjimkou soukromí.
7. Nešlo o opakovanou událost, nýbrž o naprosto ojedinělý exces v podobě jednoho uhození, nikdy předtím žalobce svou manželku fyzicky nenapadl. V posouzení námitek proti vykázání žalovaný uvedl, že zúčastněná osoba tvrdila, že ji už 7. 9. 2023 měl žalobce uhodit dlaní do obličeje. Žalobce to odmítl coby lživé a účelové tvrzení, proti kterému neexistuje účinná obrana. Pokud ale jde o tak zásadní zásah do základních lidských práv žalobce, jakým je vykázání, nemůže policie svůj postup opřít pouze o tvrzení zúčastněné osoby. Doktrína připouští, že podmínka opakovanosti nemusí být splněna zcela vždy, ale v případě výjimky musí jít o zvlášť závažný útok. O ten ale v posuzovaném případě nešlo.
8. Není dán ani postupný nárůst intenzity, jelikož se žalobce předtím vůči zúčastněné osobě žádného fyzického násilí nedopustil. Je pravda, že mezi žalobcem a zúčastněnou osobou docházelo v posledních několika měsících k hádkám, ty mají ale v podstatě stále stejný průběh a příčinu. Zatímco žalobce se snaží zachránit manželství a rodinu, zúčastněná osoba tuto jeho snahu nejenže neopětuje, ale v podstatě se jí vysmívá. Pokud jde o incident ze dne 7. 4. 2023, jednalo se o banální hádku mezi manžely. Zcela jistě k tomuto incidentu existují záznamy (č. j. KRPA-125164/PŘ-2023-001410), když zasahující policistka při rozhovoru se žalobcem potvrdila, že o žádné domácí násilí nejde a že reakce zúčastněné osoby byla zcela nepřiměřená.
9. Ohledně jednoznačného rozdělení rolí pachatele a oběti žalobce odkázal na rozsudek sp. zn. 5 As 84/2008, dle něhož se jedná o nerovné postavení mezi vykázanou a ohroženou osobou. Mezi žalobcem a zúčastněnou osobou docházelo v posledních měsících k většímu množství silných hádek, při kterých padala z obou stran i sprostá slova či nadávky. V žádném případě však tyto hádky neměly takový charakter, že by manželé byly v nerovném postavení. I tímto se zabýval Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku, kdy výslovně uvádí, že domácí násilí nelze zaměňovat s tzv. italskou domácností. Naopak je to žalobce, kdo se cítí být zúčastněnou osobou dlouhodobě psychicky týrán, neboť se mu vysmívá, ignoruje jeho prosby a snahu o záchranu manželství a rodiny. V citovaném rozsudku se uvádí, že „*jeden pohľavek, políček nutně ještě neznamená, že se jedná o domácí násilí*“. Popisované události bohužel vyvrcholily tím, že žalobce dal zúčastněné osobě dne 8. 9. 2023 po další hádce facku a udeřil ji do ramene. Žádného dalšího násilí se žalobce nedopustil, omluvil se, přivezl na omluvu květinu, zatímco doma už čekala policie. Když se žalobce dozvěděl, že zúčastněná osoba odjela do nemocnice, odpoledne jí volal, ujišťoval se o jejím zdravotním stavu a bylo mu výslovně sděleno, že není zraněna. Zraněn byl naopak žalobce, kterého zúčastněná osoba silně poškřábala na ruce.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Úvodem podotkl, že argumenty obsažené v žalobě jsou téměř identické s námitkami žalobce proti vykázání, pročez odkázal na posouzení námitek.

11. Žalovaný shrnul, že se dne 8. 9. 2023 policisté dostavili do bydliště žalobce a zúčastněné osoby. Zúčastněná osoba sdělila, že ji napadl žalobce úderem pěstí do obličeje, načež utekl. Na pravé paži a na obličeji měla zúčastněná osoba čerstvé stopy od krve. Na místo se pak dostavil žalobce, jenž sdělil, že se pohádal se zúčastněnou osobou, v afektu jí vyrazil telefon z ruky a při tom ji udeřil do ramena. Policisté provedli prohlídku rodinného domu, našli stopy červené tekutiny v pokoji, kde mělo dojít k napadení, a pořídili fotodokumentaci. Policisté ověřením v evidencích zjistili, že ve společné domácnosti došlo k opakovanému incidentu, když předcházející je evidován pod č. j. KRPA-125164/PŘ-2023-001410 ze dne 7. 4. 2023, kdy mělo dojít ke slovnímu napadení a hrubým urážkám zúčastněné osoby ze strany žalobce. Vytěžením osob na místě policisté vyhodnotili, že se jedná o opakovaný incident ve společné domácnosti, přičemž s ohledem na zranění zúčastněné osoby jí doporučili, aby vyhledala lékařské ošetření a poté se dostavila k podání vysvětlení.
12. Žalobce byl vyzván k podání vysvětlení, čemuž vyhověl. V úředním záznamu o podání vysvětlení žalobce uvedl, že dne 7. 9. 2023 předložil zúčastněné osobě body pro záchranu manželství, které ona bojkotovala. Dne 8. 9. 2023 ráno chtěl zúčastněnou osobu pohladyt, přičemž ona toto odmítla a měla si jej nahrávat se slovy „*tak pojď, povídej*“. Tato skutečnost žalobce „vytočila“ a vyrazil jí mobil z ruky. Na následné nadávky zúčastněné osoby, aby její hysterické chování zastavil, tak ji lehce až středně silně udeřil zavřenou dlaní do ramene, kdy se její chování zklidnilo a přitom ho zároveň škrábala do ruky, načež jí dal facku na tvář, otevřenou dlaní, a hodil ji na postel.
13. Zúčastněná osoba v úředním záznamu o podání vysvětlení uvedla, že problémy s žalobcem mají delší dobu, ale asi 4 měsíce dochází ze strany manžela k jejímu slovnímu a hrubému urážení, což bylo v dubnu řešeno Policií ČR. Dále popsala konflikt ze dne 7. 9. 2023, kdy po slovní rozepři ji manžel uhodil do obličeje dlaní, načež utekla do 1. patra domu do ložnice, kde se na noc zamkla. Následně ráno 8. 9. 2023, když trávila čas se synem, se žalobce dožadoval pozornosti a po odmítnutí jí vyhrožoval, že jí dá facku. Zúčastněná osoba uvedla, že odešla i se synem do jiného pokoje, žalobce jí stále nadával a poté ji i fyzicky opakovaně napadl, a to několika údery do obličeje a dalších částí těla na posteli, čemuž se bránila, načež jí začala téct z nosu krev. Žalobce s útoky přestal a omlouval se za napadení, ale odmítal její snahu zavolat Policii ČR, takže utekla z domu na ulici, kde jí sousedka pomohla zavolat Policii ČR. Žalobce jí na ulici vrátil telefon, takže volala ještě sama. Zúčastněná osoba dodala ke své výpovědi lékařskou zprávu, která potvrzuje zranění obličeje, zároveň byla tato zranění fotograficky zdokumentována policisty.
14. Policista vyhodnotil celou událost ve vzájemných souvislostech, přičemž shledal, že se ve společném obydlí jedná o opakovaný incident, byly jasné rozdělené role útočníka a oběti, došlo i ke stupňování chování z nadávek k fyzickému napadení a celé se to odehrálo za zavřenými dveřmi, tento incident tak splňuje svými znaky domácí násilí. S ohledem na uvedené bylo vyhodnoceno riziko dalšího možného útoku zpracováním zjištěných informací ve formuláři SARA DN. Z výsledku vyplynulo, že existovalo riziko hrozby nebezpečného útoku.
15. Pokud jde o odůvodnění úředního záznamu o vykazání, vykazání je faktickým úkonem a nikoli správním rozhodnutím. Z tohoto důvodu, a též z důvodu časové tísně, nelze klást na jeho odůvodnění neakceptovatelně přísné požadavky. Z úředního záznamu o vykazání je zřejmé, že neobsahuje popis zjištěného stavu věci, včetně identifikace nastalých útoků se znaky domácího násilí, a je zde konstatováno pouze splnění znaků domácího násilí. Toto pochybení však dle žalovaného neznamena, že policisty nebyly zjištěny a hodnoceny

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

objektivní skutečnosti, vytvářející důvodný předpoklad budoucího útoku. Skutečnosti a důvody vykázání byly podrobně popsány a vyhodnoceny v následném posouzení námitek proti vykázání.

16. Nezbytným předpokladem pro vykázání osoby ze společného obydlí přitom není konfrontace osoby, jež má být vykázána, se zjištěnými skutečnostmi, které zakládají důvodný předpoklad budoucího útoku. To odpovídá povaze vykázání jako faktického pokynu, který je leckdy činěn ve vypjatých a lidsky složitých situacích, kdy je třeba bezprostředně reagovat na zjištěné skutečnosti v zájmu ochrany ohrožených osob (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2018, č. j. 6 As 189/2018-36).
17. Splnění zákonných podmínek pro vykázání je přezkoumáváno při rozhodování o námitkách proti vykázání, v rámci jejichž vypořádání byl dán širší prostor pro odůvodnění provedeného vykázání (např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 3 A 28/2022-209). Dle rozsudku sp. zn. 9 Aps 11/2013 je na celý postup při provádění vykázání a vypořádání námitek nutno nahlížet jako na jeden celek. Nedostatek odůvodnění vypořádání námitek proti vykázání (byť na něj nelze vzhledem k charakteru institutu vykázání uplatňovat tak vysoký standard jako na správní rozhodnutí) má v takovém případě stejné účinky jako absence důvodů pro vykázání samotné. Žalovaný v posouzení námitek proti vykázání podrobně popsal děj s konkrétně uváděnými formami násilí, časovou osou ukazující na dlouhodobost, eskalaci útoků i cykličností forem násilí ve vztahu a další rozhodné skutečnosti.
18. Pokud jde o atributy domácího násilí, opakovanost některé z forem domácího násilí byla zřejmá, neboť žalobce i zúčastněná osoba shodně uvedli, že jejich konflikty již řešila policie (oznámení zúčastněné osoby, že jí žalobce vulgárně nadává, vedené pod č. j. KRPA-125164/PŘ-2023-001410 a oznámené policisty na Úřad Městské části Praha 12 dne 7. 4. 2023). Bylo ověřeno, že ačkoliv docházelo ve vztahu k opakovaným hádkám, dne 8. 9. 2023 vygradoval vztah fyzickým napadením zúčastněné osoby ze strany žalobce, navíc zúčastněná osoba uvedla, že toto nebylo první fyzické napadení její osoby. Dále je k věci vedeno trestní řízení pod č. j. KRPA-302332/TČ-2023-001479. Dle zúčastněné osoby k napadení došlo jak dne 7. 9. 2023 večer, tak dne 8. 9. 2023, kdy se intenzita fyzického útoku zvýšila natolik, že musela utéci z domu, aby si přivolala policii, neboť žalobce přivolání policie odmítal. Je tedy zřejmé, že v daném případě se o jeden políček ve smyslu rozsudku sp. zn. 5 As 84/2008 nejednalo.
19. Skutečnost, že vztah žalobce s manželkou je poznamenán dlouhodobými a evidentně gradujícími neshodami, potvrdil i žalobce v podání vysvětlení a v žalobě. Žalovaný akcentoval, že policisté nevycházeli při svém rozhodování toliko z výpovědi zúčastněné osoby, což dokládá správní spis. Všechny události, které popsala zúčastněná osoba, žalobce ve své výpovědi nikterak nezpochybnil, naopak potvrdil, třebaže se v některých případech liší interpretace událostí.
20. Ze správního spisu také vyplývá, že hádkám, konfliktům i fyzickému napadení byly přítomny nezletilé děti. Při zvažování uložení vykázání přitom musí žalovaný obzvlášť zohlednit, že svědky psychického a fyzického násilí je nezletilé dítě (rozsudek sp. zn. 6 As 189/2018). K dopadům domácího násilí na děti poukázal žalovaný na stanoviska Světové zdravotnické organizace a Evropského hospodářského výboru.

21. Dále žalovaný zmínil, že Obvodní soud pro Prahu 4 dne 15. 9. 2023 vydal předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí dle zákona o zvláštních řízeních soudních, přičemž je evidováno podezření z porušování tohoto opatření, které je prověřováno.
22. Žalovaný k problematice domácího násilí odkázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, jenž novelizoval již neúčinný zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. Oproti předchozí právní úpravě, ve které byl institut vykázání pojat jako správní rozhodnutí, jej nynější právní úprava dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pojímá jako faktický úkon. Pro posílení právního postavení vykázané osoby je pak zavedena možnost podat námitky. Žalovaný též akcentoval rozdíl mezi vykázáním dle § 44 a násl. zákona č. 273/2008 Sb. a vykázáním dle § 400 a násl. zákona o zvláštních řízeních soudních, kdy u prvního postačuje důvodný předpoklad, u druhého je třeba existence domácího násilí osvědčit (rozsudek sp. zn. 6 As 62/2012). V případě policejního vykázání je tedy dána nižší míra požadované pravděpodobnosti budoucího útoku ohrožující osoby, a tedy relativně nižší „důkazní standard“ oproti vydání předběžného opatření dle § 400 a násl. zákona o zvláštních řízeních soudních (rozsudek sp. zn. 9 Aps 11/2013). Lze poukázat také na nižší zásah do práv vykázané osoby v případě policejního vykázání (deset dnů) oproti soudnímu vykázání (alespoň jeden měsíc). Žalovaný k tomu citoval rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2019, č. j. 14 A 46/2019-43.

Další vyjádření

23. Zúčastněná osoba uvedla, že považuje postup žalovaného za správný a zákonný. Zúčastněná osoba podotkla, že Obvodní soud pro Prahu 4 dne 15. 9. 2023 vydal předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí dle zákona o zvláštních řízeních soudních, následně dne 15. 12. 2023 prodloužil dobu jeho trvání na 6 měsíců. K incidentu ze dne 7. 4. 2023 zúčastněná osoba poznamenala, že věc byla řešena v přestupkovém řízení, přičemž se domnívala, že žalobce ve svém chování nebude pokračovat, a proto nedala souhlas k zahájení přestupkového řízení. Dále poukázala na rozhodnutí soudů týkající se péče o děti, které přihlédly k incidentu ze dne 8. 9. 2023, a na usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 10. 1. 2024, jímž byl dán pokyn Policii ČR, aby byla věc postoupena příslušnému orgánu k projednání přestupku. Přiložila také zprávu informačního a poradenského centra ROSA ze dne 7. 12. 2023 identifikující závažné rizikové faktory pro opakování a eskalaci násilí.

Posouzení žaloby soudem

24. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu [§ 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
25. Soud rozhodl bez jednání, jelikož žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil a žalovaný na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval.
26. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Podle § 44 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. *lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společně obydli“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydli. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti.*

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

28. Soud úvodem podotýká, že ve věcech, o nichž u soudu probíhá řízení o ochraně před nezákonným zásahem, správní orgán zpravidla nevede spis ve smyslu § 17 správního řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022-88). V projednávaném případě však soud shledal, že správní spis veden byl, protože z něj soud může při posouzení věci vycházet. Žalovaným předložený spisový materiál, který byl takto i žalovaným označen, je opatřený spisovou značkou (resp. číslem jednací), obsahuje soupis všech svých částí, je žurnalizován a svázán, obsahuje úřední záznam o vykázání (a jeho přílohy), námitky žalobce proti vykázání, posouzení námitek žalobce proti vykázání a další písemnosti vztahující se k dané věci. Jedná se tedy o systematicky vedený spisový materiál, nikoli o pouhý soubor dokumentů předložený správním orgánem. Žalobce přitom měl (a dosud má) právo do tohoto správního spisu nahlížet za přiměřeného použití § 38 ve spojení s § 154 odst. 1 část věty za středníkem správního řádu.
29. Soud konstatuje, že v souladu s judikaturou (rozsudek sp. zn. 9 Aps 11/2013) přezkoumal zásah žalovaného jako jeden celek, což vyvrací námitku žalobce stran nepřezkoumatelnosti úředního záznamu o vykázání. Ten sám o sobě vykazuje obsahové deficit, což připustil i žalovaný, jež však byly zhojeny v rámci posouzení námitek proti vykázání, které obsahuje náležitosti dle interních směrnic Policie ČR, jak na ně poukázal žalobce. Nadto jsou deficity úředního záznamu o vykázání ospravedlnitelné nutností provést vykázání bezodkladně, aby byly účinně chráněny ohrožené osoby. Podstatné je, že před vykázáním byly shromážděny patřičné podklady pro něj, což vyplývá ze správního spisu – vysvětlení podala zúčastněná osoba i žalobce, byl vyplněn formulář SARA DN a bylo ohledáno místo útoku, včetně fotodokumentace a nákresu. Formulář SARA DN přitom slouží pro identifikaci budoucího možného rizika domácího násilí a je tak součástí posouzení splnění podmínek pro vykázání.
30. Pokud jde o vytěžení osob na místě, posouzení námitek proti vykázání detaily o něm neobsahuje, soud to ovšem nepovažuje za vadu mající vliv na posouzení věci. Ze správního spisu se podává, že obsahuje úřední záznam ze dne 11. 9. 2023 (tedy 3 dny po vykázání), který zachycuje sdělení dvou sousedů. Z textu je patrné, že jde o výpověď *ex post*, nikoli o záznam ze dne vykázání, jen později vyhotovený. Ke dni vykázání je v posouzení námitek proti vykázání ohledně osob na místě uvedeno jen to, že Policii ČR volala sousedka. Soud však konstatuje, že vykázání nebylo opřeno o výpovědi sousedů, nýbrž o jiné rozhodné a dostačující skutečnosti (viz dále).
31. Soud ve shodě s žalovaným akcentuje, že pro vykázání dle § 44 a násl. zákona č. 273/2008 Sb. postačuje důvodný předpoklad nebezpečného útoku proti ohrožené osobě, protože se lze spokojit s nižším důkazním standardem pro tento závěr (rozsudky sp. zn. 6 As 62/2012 a sp. zn. 9 Aps 11/2013). Soud nemá za to, že policisté vycházeli toliko z tvrzení zúčastněné osoby. Rozsudek sp. zn. 6 As 62/2012 za objektivní skutečnost sloužící jako podklad pro vykázání považuje mj. viditelné zranění ohrožené osoby. Žalovaný výše ve svém vyjádření shrnul, že žalobce fyzický útok na zúčastněnou osobu přiznal, podával jej však jako důsledek provokace ze strany zúčastněné osoby s tím, že šlo o vyražení mobilu z ruky, jeden úder do ramene, jednu facku a hození na postel. Zúčastněná osoba naproti tomu tvrdila, že iniciativa ke slovním a následně fyzickým útokům vzešla od žalobce, neboť nechtěla reflektovat na jeho projevy pozornosti, a úderů bylo vícero. Krvácející zranění zúčastněné osoby je zachyceno na fotodokumentaci i v lékařské zprávě. Útok žalobce na zúčastněnou osobu a způsobené zranění jsou tedy bezpochyby osvědčeny. Žalobce se sice své jednání pokoušel zasadit do pro sebe výhodnějšího kontextu z hlediska svého motivu a útok popisoval jako

méně intenzivní, leč soud to s ohledem na okolnosti nepovažuje za hodnověrné a podstatné pro závěr o domácím násilí.

32. Co se týče atributů domácího násilí, soud je v daném případě považuje za splněné (atribut soukromí žalobce nezpochybnil). Opakovanost vyplývá již z toho, že žalobce i zúčastněná osoba potvrdili déletrvající hádky, v jednom případě dne 7. 4. 2023 řešené Policií ČR. Ačkoli tehdy hlídka vyloučila domácí násilí (viz ve spisu obsažený úřední záznam ze dne 11. 9. 2023 z informačních systémů Policie ČR) a zúčastněná osoba nedala souhlas k zahájení přestupkového řízení, svědčí to o déletrvajících konfliktech mezi žalobcem a zúčastněnou osobou. Události ze dne 8. 9. 2023 tak nebyly ojedinělým excesem v manželském vztahu, naopak byly vyvrcholením stupňujících se konfliktů a (dříve slovních) útoků. Stran tvrzení zúčastněné osoby o fyzickém útoku žalobce již dne 7. 9. 2023 soud podotýká, že tento útok sice nelze mít za osvědčený, jelikož se opírá jen o tvrzení zúčastněné osoby, leč soud opakuje, že v daném případě postačí nižší důkazní standard. K tvrzení zúčastněné osoby o útoku dne 7. 9. 2023 lze tudíž s ohledem na prokázaný útok dne 8. 9. 2023 přihlížet při hodnocení opakovanosti útoků, potažmo rizika budoucího násilí.
33. Z výše uvedeného pak vyplývá i stupňování intenzity, kdy žalobce přešel od slovních útoků k útokům fyzickým. I takový vývoj je nutno pokládat za stupňování intenzity násilí, neboť soud by z hlediska ochrany ohrožených osob pokládal za absurdní, aby bylo nutné „vyčkat“ až na stupňování fyzických útoků.
34. Ohledně rozdělení rolí soud uvádí, že dne 8. 9. 2023 byl žalobce útočníkem a zúčastněná osoba obětí, což vyplývá z výše uvedeného, zejména z podaných vysvětlení těchto osob. Soud opakuje, že žalobce nepopřel fyzický útok na zúčastněnou osobu, pouze se ho snažil omlouvat situací. Soud zdůrazňuje, že ohrožená osoba nemusí být pasivní vůči násilné osobě, aby mohla být považována za oběť. Naopak je zcela přirozené, že se bude snažit bránit slovně či fyzicky, nelze se divit ani snaze o zajištění důkazů nahráváním videozáznamu. Poškrábání žalobce, které zúčastněná osoba zmínila coby obranu před útokem, je tak nutno vidět tímto prizmatem. Irelevantní je proto i teze žalobce, že při předchozích hádkách byli manželé v rovném postavení, čímž patrně mínil, že zúčastněná osoba byla v hádkách také aktivní.
35. Závěrem soud podotýká, že žalobce nijak nezpochybnil, že útoku dne 8. 9. 2023 bylo přítomno nezletilé dítě, což jen podtrhuje opodstatněnost vykázání (rozsudek sp. zn. 6 As 189/2018). Lze dodat, že okolnosti vydání soudního předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí a skutečnosti nastalé po ukončení zásahu nejsou pro věc relevantní.

Závěr

36. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
38. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněné osobě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí neuložil plnění žádných povinností, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. února 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.